

Det gælder, uanset om vi taler om FN's torturkonvention, FN's børnekonvention eller de andre FN- menneskerettighedskonventioner. Den beslutning har regeringen ikke ændret siden sidste debat her i salen. Vi mener stadig væk, at en inkorporering ikke vil ændre noget reelt ved den gældende retstilstand. En inkorporering vil kun have en mere symbolsk karakter, og vi ønsker ikke at støtte gennemførelsen af unødige, rent symbolske love.

Kl. 15.35

Endvidere indgår det også i regeringens overvejelser, at hvis vi inkorporerer FN's menneskerettighedskonventioner i dansk ret, vil det blive meget vanskeligt at trække en grænse mellem konventioner, der bør inkorporeres i dansk ret, og konventioner, der ikke bør inkorporeres.

Jeg vil gerne på ny redegøre for, hvorfor vi har denne holdning.

For det første er det vigtigt at være opmærksom på, at Danmark ikke efter FN-konventionerne er forpligtet til at inkorporere disse i dansk ret. Danmark er derimod forpligtet til at sikre, at dansk lovgivning og praksis indholdsmæssigt lever op til konventionernes krav.

Forud for at Danmark i sin tid tiltrådte FN's torturkonvention, blev det vurderet, om dansk lovgivning og praksis var i overensstemmelse med konventionen, og straffelovens § 8 om udstrækningen af dansk straffemyndighed blev ændret ved lov nr. 322 af 4. juni 1986, inden Danmark ratificerede konventionen. Også efter at vi har ratificeret torturkonventionen, har Justitsministeriet og andre fagministerier, som konventionen er relevant for, været opmærksomme på, om nye afgørelser fra FN's torturkomité burde give anledning til justeringer af dansk lovgivning og praksis. Regeringen finder derfor, at Danmark til fulde efterlever torturkonventionens krav.

For det andet fremgår det af dansk retspraksis, at FN's torturkonvention allerede i dag er en relevant retskilde i dansk ret, også selv om den ikke er inkorporeret. Jeg kan i den forbindelse henvise til en nyere trykt afgørelse. Østre Landsret fortolkede og anvendte torturkonventionen i en straffesag i november 2003. Kendelsen er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2004, side 715.

Som jeg har sagt tidligere, finder vi det hverken retligt nødvendigt eller politisk hensigtsmæssigt at inkorporere konventionerne, herunder torturkonventionen, i dansk ret, når den gældende danske retstilstand allerede er, at FN-

konventionerne er en relevant retskilde og rent faktisk anvendes af de danske domstole.

Jeg vil gerne igen understrege, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at regeringen lægger afgørende vægt på, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Det gælder også i forhold til FN's torturkonvention.

Inkorporeringsspørgsmålet har imidlertid intet at gøre med overholdelsen af torturkonventionen. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om at inkorporere FN's torturkonvention i dansk ret.

Hvad angår spørgsmålet om at indsætte tortur som en særlig forbrydelse i straffeloven og i den militære straffelov, kan jeg oplyse, at Danmark i medfør af torturkonventionens artikel 4, stk. 1, er forpligtet til at sikre, at enhver torturhandling, som defineret i konventionens artikel 1, er strafbar i Danmark og kan pålægges en passende straf under hensyn til handlingens alvorlige natur.

Det afgørende for, om vi fra dansk side lever op til denne forpligtelse, er ikke, om der i dansk ret er en særskilt bestemmelse, der forbyder tortur. Det centrale er derimod, om dansk lovgivning indeholder bestemmelser, som medfører en passende straf for handlinger, der i konventionens forstand har karakter af tortur. Det er utvivlsomt tilfældet. Eventuelle tilfælde af tortur vil nemlig allerede efter de gældende regler i den danske straffelov kunne straffes med en passende streng straf. Det er navnlig straffelovens regler om vold, tvang, trusler og forbrydelser begået i offentlig tjeneste, der er relevante i denne sammenhæng.

Tilsvarende vil straffelovens generelle regler om forsøg og medvirken finde anvendelse på torturhandling. Det samme gør sig gældende for den militære straffelov, som er et supplement til straffeloven.

Vi har således allerede i dag bestemmelser, der er dækkende i forhold til konventionens artikel 4, stk. 1.

Regeringen kan derfor heller ikke på dette punkt støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg undrer mig lidt over, at ministeren i den her sammenhæng bliver ved med at sige: Jamen det vil kun være ren symbollovgivning. Det gør jeg ud fra, at ministeren jo selv i andre sammen-